

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-07-21

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 8 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10638>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΧΑΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΝΡΩΤΕΑ

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Ἐπιτορ Σ. ΗΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρα BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΝΑΝΗΨΩΜΕΝ ΠΛΕΟΝ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι κοινοτήτα δὲν ἀποτελοῦμεν καὶ ὅτι κοινωνία δὲν δικαιούμεθα νὰ ὀνομασθῶμεν. Ἄτομα πολλὰ, ναι, κατοικοῦντα ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ἐπὶ μιᾷ νήστῳ, ἔχοντα ἑκάστην μίαν διάφορον κεφαλὴν, τῆς ὁποίας τὸ ἐμπειροχόμενον καὶ καθ' ὕλην καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ ποῖον καὶ κατὰ ποσόν, εἶνε ὅλως ἀλλοῖον ἐν ἑκάστῳ ἀτόμῳ, οὐδεμίαν σχέσιν ἀληθῆ, οὐδεμίαν συνάφειαν εἰλικρινῆ ἔχον μετα τῶν ἄλλων ὁμωνύμων του. Ἄτομα μὴ καταρτίσαντα εἰσὶ κοινωνίαν καὶ εἰλικρινῶς ἐργαζόμενα ὅπως μηδέποτε καταρτισθῆ τοιαύτη. Εἰς μόνον δεσμός διατελεῖ ὑπάρχων, ὁ οἰκὸγενειακὸς καὶ οὗτος ἀρκετὰ χαλαρούμενος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, χάρις εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀνατροφὴν καὶ εἰς τὰ πεπολιτισμένα ἤθη δι' ὧν ἠρξάμεθα ποτιζόντες τὴν νεωτέραν γενεάν.

Ἡ καλπάζουσα αὕτη κοινωνικὴ φθίσις εἶνε τὸ σκοτεινὸν σημεῖον ἀφ' οὗ θὰ ἐξέλθῃ ἡ καταστροφὴ, εἶνε τὸ ζοφερόν ἄντρον ἀφ' οὗ ἐξέρχονται πρὸς θανάτηφοροι καὶ δι' αὐτὸ, περιφοβὸν καὶ ἐμφροντι πρέπει νὰ στρέφῃται διηνεκῶς πρὸς αὐτὸ τὸ βλέμμα. Εἶνε χορὴ βαρεῖα, δυσαρέστως λίαν ἠχοῦσα, ἣν ὅμως δὲν θὰ παύσωμεν κρούοντες ἀχρὶς οὐ κατορθώσωμεν νὰ ἐξάξωμεν ἐξ αὐτῆς μέλος γλυκὺ καὶ ἑναρμόνιον.

Μόνον σημεῖον καθ' οὗ τανύονται ἀδιακόπως τὰ φαρμακερὰ βέλη μας, καθ' οὗ γυμνάζεται διηνεκῶς τῆς γλώσσης μας ἡ τραχύτης καὶ τοῦ καλάμου μας ἡ δριμύτης, εἶνε ἡ Κυβέρνησις καὶ μόνῃ ἡ Κυβέρνησις, ἣτις δὲν μᾶς πλουτίζει, δὲν μᾶς ἐκπαιδεύει, δὲν μᾶς προάγει ὑλικῶς, δὲν μᾶς καταρτίζει ἐθνικῶς, δὲν μᾶς προκόπτει ἠθικῶς. Τὰ πάντα ἀναμένομεν ἐξ αὐτῆς, ἣν ἀποκαλοῦμεν ἀλλόφυλον, ἀλλόγλωσσον, ἀλλόθρησκον, ἡμεῖς δὲ βραδεῖς καὶ ἀκίνητοι ὡς λίθοι οὐδὲν ἐνεργοῦμεν, περὶ οὐδενὸς σκεπτόμεθα. Ὑποσκάπτομεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας μας καὶ παραπονούμεθα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν φροντίζει περὶ τῆς στερεότητος τῆς στέγης. Ἀφίνομεν ἀπότιστον τὸ δένδρον τῆς προόδου καὶ εὐτυχίας μας καὶ μεμφομέθα τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀμελοῦσαν

τὴν περιποίησιν τῶν γλαδῶν. Ἰδοὺ ἡ μόνη ἀλήθεια μ' ὄλην τὴν πικρίαν τῆς, καὶ ἐὰν δὲν ἔγῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα βαλέτωσαν καθ' ἡμῶν λίθον οἱ τάναντια ἐν ἐπιγνώσει φρονούντες.

Ὁμοφωνία, σύμπραξις καὶ συνεργασία, τὰ μόνα προσόντα τὰ διακρίνοντα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ζῶα, τὰ χαρακτηριστικὰ πάντα κοινωνίαν δρῶσαν πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, εἶνε πράγματα καθ' ὀλοκληρίαν ἀγνωστα παρ' ἡμῖν καὶ δυσνόητα εἶνε προσόντα ἄλλων κοινοτήτων, τόσον μακρὰν ἀπεχουσῶν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε οὐδὲ τὸ ἀμβλύ μας βλέμμα δὲν δύναται νὰ τὰς ἴδῃ, ἔστω καὶ πρὸ ἡμῶν, παρ' ἡμῖν καὶ κύκλῳ ἡμῶν εὐρισκομένης. Σχέσις μετ' ἀλλήλων καὶ σύμπραξις ὑφίσταται μόνον ὅταν καὶ ἐνόσω πρόκειται συναλλαγὴ τις, ἀφορῶσα καθάρως τὸ ἀτομικὸν ὑλικὸν συμφέρον. Ὡ! τὸ κατηραμένον τοῦτο ὑλικὸν συμφέρον εἶνε ὁ μόνος πολιτικὸς ἀστήρ ὁ ὀδηγὸν ἡμᾶς ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, εἶνε τὸ μόνον γλυκὺ σημεῖον πρὸς ὃ ἀενάως διευθυνόμεθα, εἶνε ὁ μόνος ποθητὸς λιμὴν πρὸς ὃν διηνεκῶς ἔχομεν ἐστραμμένον τὸ πηδάλιον. Μακρὰν πρὸς Θεοῦ πᾶν κοινὸν συμφέρον, πᾶσα ὑπὲρ τῶν κοινῶν μερίμνα, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἐνοχληθῆ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Ἰδοὺ τὸ ἀληθὲς αἶτιον τῆς γωθρότητος, τῆς ἀναληθσίας, τῆς στασιμότητος καὶ συνεπῶς τῆς κακοδαιμονίας μας.

Περὶ οὐδενὸς ζητήματος συσκεπτόμεθά ποτε καὶ οὐδενὸς κοινωνικοῦ ζητήματος ἐπιδιώκομεν ποτε τὴν λύσιν καὶ ὅμως εἴμεθα ἀξιοὶ καλλιτέρας τύχης πῶς; διότι φωνάζομεν.

Ἐὰν πρὸς στιγμὴν ἦτο δυνατόν ἡ Κύπρος νὰ ἐνσωματωθῆ καὶ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον ἡμῶν ὡς μία ὠραία νέα, τῆς ὁποίας ἡ μεγαλοπρέπεια, συγκρουομένη μετὴν πενιχρὰν ἐνδυμασίαν, θὰ ἐμαρτύρει ὁποῖου μεγαλείου ἐγένετο ἐκπτώσις, καὶ ἐκάλει ἐνώπιόν τῆς τοὺς ἀρχοντάς τῆς καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς, ἃς φαντασθῆ ἑκάστος πόσον ὀλίγον θὰ ἐπετίμα τοὺς ἀρχοντάς τῆς καὶ πόσον πικρῶς θὰ προσέβαλλε τοὺς υἱοὺς τῆς.

Ἀμα τῇ ἐμφανίσει τῆς γονυκλινεῖς θὰ ἐκύπτομεν ἐνώπιόν τῆς, ἐὰν ὅμως μᾶς ἠρώτα: τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἐθνικῶς;—Τί; θὰ τῇ ἐλέγχομεν, δὲν ἀκούεις πόσας φορὰς κατ' ἔτος

φωνάζομεν «Ζήτω ἡ Ἐνωσις»;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ, δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν θρησκευτικῶς;—Καὶ δὲν βλέπετε πόσα θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἐβάλαμεν ἐμπρὸς μὲ τὸ βούνευρον;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἐκπαιδευτικῶς καὶ ἠθικῶς;—Καὶ δὲν ἀκούεις ἢ δὲν βλέπετε ὅποια ἠθικὴ κατεκάλυψε τὴν νήσον;—Τί ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ δηλ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν φιλανθρωπικῶς;—Ὡ! ἐνταῦθα θὰ στρέψωμεν τὰ νῶτα τῇ λάλῳ γραίᾳ, διότι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐγγίση καὶ εἰς τὸ βαλάντιόν μας καὶ τότε ἐρρέτωσαν καὶ ἐθνισμὸς καὶ θρησκεία καὶ παιδεία καὶ ἀνατροφή πρὸ ἐνὸς μικροῦ τοῦ βαλαντίου σεισμοῦ.

Ἀνανήψωμεν πρὸς Θεοῦ, διότι εἶνε αἴσιχος πλέον!

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΡΑΙΑΣ, ΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΚΕΣΙΑΣ.

(Ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως».)

Κύριε συντάκτα τῆς «Ἀναπλάσεως».

Ἡ παρούσα διατριβὴ πραγματεύεται περὶ ζητήματος σπουδαιωτάτου, ἀνήκοντος μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας, ὡς λέγουσι, διατάξεως, ἣτοι πραγματεύεται περὶ τῶν αἰτίων τῆς σήμερον μασιζούσης τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ἠθικῆς καὶ ἀχρεΐας καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς τούτων ἀρσεως. Ἐὰν εὐρηται αὕτη, ἐνέχουσάν τι ἀξίον λόγου, παρακαλῶ ὅπως τὴν δημοσιεύσητε ἐν τῷ ἀξιολόγῳ ὑμῶν Περιοδικῷ, ὅπερ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοι ἀποσέλλητε.

Δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως, κύριε συντάκτα, ὅτι ἡ ἡμετέρα Κοινωνία ἐφθασεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμὸν τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως. Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς ν' ἀκούσωμεν καὶ χωρὶς ν' ἀναγνώσωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι σωρείαν αὐτοκτονιῶν, ἐμρησμάτων, κλοπῶν, λησείων, λωποδυσιῶν, φόνων, ἀπαγωγῶν καὶ ἄλλων φοβερῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα φρίκην ἐμποιοῦσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ταῦτα ἀκουόντων ἢ ἀναγινωσκόντων. Οἱ φόνοι μάλιστα, οἱ ἐν Ἑλλάδι καθ' ἑκάστην διαπραττόμενοι, ὑπερβαίνουσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοὺς παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ αὐτοῖς ἐτι τοῖς βαρβαριωτάτοις συμβαινόντας. Πού ἠκούσθη πρὸς Θεοῦ ἐν ἑτέρῳ ἔθνει, μόλις ἀριθμοῦνται πληθυσμὸν 2,000,000 ἀνθρώπων, νὰ φονεύωνται καθ' ἑκάστην κατὰ μέσον ὄρον 5—6 ἄτομα; Πού ἀλλαγὴ ἠκούσθη μεταξὺ 2,000,000 κατοίκων νὰ ἐκλείπωσι κατ' ἔτος περὶ τὰς 2,000 ἔνεκα δολοφονιῶν; Οὐδαμῶ ἀλλαγὴ εἰ μὴ μόνον ἐν Ἑλλάδι. Φρίκη καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον, ὅταν συλλογισθῆ ἐπισαιμένως τὰς συνεπείας τοιοῦτου φοβεροῦ ὀλέθρου. Ἡ ἀπώλεια 2,000 κατ' ἔτος δολοφονουμένων συνεπάγεται τὴν

κατ' έτος φυλάσσει ή την φυλάσσειν έτέρων 2000 δολοφονών, έπομένως συνεπάγεται κατ' έτος, αν όχι την τελείαν καταστροφήν, τουλάχιστον την σπουδαιότητα την ζήτησαν 4000 οικογενειών, αναγκασμένων να στερηθώσι των έαυτών συντηρητών και προστατών. Κατά ταύτα ή πατρίς σερείται κατ' έτος 4000 ανδρών ένεκα δολοφονιών. Πόσον δέ αυτή μεγάλην έντεθθεν ζημιούται, εύκόλως δύναται τις να είκασθι, εάν αναλογισθής ότι οι τετρακισχίλιοι ούτοι, οι άχρηστοί τή πατρίδι αποβαίνοντες, άνήκουσι συνήθως είς την ρωμαλειότεραν και παραγωγικότεραν ήλικίαν, καθ' ήν ήδύναντο και τον πληθυσμόν σπουδαιώς να έπαυξήσωσιν, οικογενειάρχαι γινόμενοι, και τό έδαφος να καλλιεργήσωσι και την βιομηχανίαν να προαγάγωσι και τό κράτος ως κρατιώται να περιφρουρήσωσιν ή άλλως πως να ώφελήσωσιν. Εάν δέ τις προς τούτοις αναλογισθής ότι πολλάκις αι δολοφονίαι έχουσιν αιτίας άλλως άσημάντους ή και γελοιούς, ως λόγου χάριν την αποκοπήν ενός σύκου, την καθυσέρησιν μιας δεκάρας, ή έν άπλουν στραβοκύταγμα, κινδυνεύει, μη την αλήθειαν, να παραδεχθής ότι θεομηρία τις επέπεσε κατά του ταιπώρου τούτου ελληνικού λεγομένου έθνους.

Τούτων ούτως έχόντων δικαίως ό συντάκτης τής «Ακροπόλεως» ήγειρε τό ζήτημα: «Τίς άρα ή αιτία τής τοιαύτης ήμών ήθικης καχεξίας και τίνα τά μέσα τής ταύτης θεραπείας». Τό ζήτημα τούτο, όν έν έκ των σωτικωτάτων τής πολιτείας ζητημάτων, (διότι άπτεται άμέσως τής ύπάρξεως αυτής) πρέπει να εξετασθής ύπ' άλλας τās όψεις. Έκαστος πολίτης όφείλει να είπη έλευθέριως την έαυτού γνώμην, όπως έκ τής συζητήσεως των διαφόρων γνώμων εύρεθής ή αλήθεια. Τό ζήτημα περι τής ήθικης ήμών καταστάσεως έπρεπε καθ' ήμās να προταχθής παντός έτέρου ζητήματος έν ταις του Έλληνικού βουλευτηρίου συζητήσεσιν. Οι πατέρες του Έθνους πρό παντός άλλου έπρεπε να βουλευώνται περι βελτιώσεως τής ήθικης ήμών καταστάσεως, ής άνευ αποβαίνουσι μάταια πάντα τά άλλα βουλευματα και πάσαι αι άλλαι νομοθετικά αυτών διατάξεις και αποφάσεις.

Μέχρι ταύδε πολλοί αξιότιμοι και φιλοπάτριδες κύριοι έδήλωσαν έν διαφόροις έφημερίσι, και μάλιστα έν τή «Ακροπόλει», την έαυτών γνώμην περι του περι ού' ό λόγος ζητήματος. Και οι μέν απέδωκαν την ήθικήν ήμών καχεξίαν είς την έλλειψιν θρησκευτικής άνατροφής, οι δέ είς την έλλειψιν όρθότης έν τώ σχολείω διδασκαλίας, οι δέ είς την ύφισαμένην άπλοφορίαν, οι δέ είς τό επικρατούν πολιτικόν σύστημα, οι δέ άλλαχού. Άρα κατά τούς μέν θεωρούμεται τό κακόν διά τής θρησκευτικής μορφώσεως του λαού, κατά τούς δέ δι' όρθότητας έν τώ σχολείω διδασκαλίας, κατά τούς άλλους διά τής άρσεως τής άπλοφορίας ή διά τής μεταβολής του επικρατούντος πολιτικού και διοικητικού συστήματος. Ημείς χωρίς ν' άρνηθώμεν την έν πολλοίς όρθότητα τής γνώμης των τελευταίων, συντασσόμεθα μάλλον τή γνώμη των πρώτων, ήν θέλομεν πειραθής να διατυπώσωμεν σαφέστερον και συστηματικώτερον.

Καθ' ήμās ή κυριώτερα αιτία τής ήθικης ήμών εξαχρειώσεως είναι ή εξής: Έξετοπίσθη ό άκρογωνιαίος λίθος, έφ' ούς στηρίζεται τό ήθικόν οικοδόμημα, ήτοι εξετοπίσθη ό Θεός έκ τής καρδιάς των πολιτών, ένεκα τής παραμελήσεως τής θρησκευτικής άνατροφής των νέων. Άρα και τό κυριώτερον μέσον τής άρσεως τής ήθικης καχεξίας είναι καθ' ήμās τό εξής: «[Επανόδος του άκρογωνιαίου λίθου του ήθικου οικοδομήματος είς την θέσιν του ήτοι ένθρόνισις του Θεού έν ταις καρδίαις των πολιτών, διά καταλλήλου θρησκευτικής των νέων άνατροφής.

Ο Θεός είναι εκείνος, όστις έχει υπό την επίτηρσιν αυτού και προστασίαν τās ύψιστας ιδέας ή τά διάφορα είδη του αγαθού, τούτέστι την αγάπην, την τιμήν, την δικαιοσύνην, την φιλανθρωπίαν, την σωφροσύνην και τās λοιπās άρετάς, αίτινες αποτελούσι τό ήθικόν οικοδόμημα πάσης κοινωνίας, έφ' ών στηρίζεται ή ευδαιμονία παντός έθνους και παντός άτομου. Όταν ό άνθρωπος άρκερήσθι από τής διανοίας αυτού και τής καρδιάς τον Θεόν, τότε θέλει συναφαιρέσει κατ' ανάγκην και την περι μελλούσης ζωής, έπομένως και την περι μελλούσης άναπαύσεως κατά τά έκάστου έργα πίειν. Οητόψυχος δέ γινόμενος, θέλει θεωρεί άπασαν την του ανθρώπου ύπαρξιν περιοριζομένην ένταύθα επί τής γής. Ο άθεος δέ ή άθρησκος άνθρωπος, έπομένως ό μη παραδεχόμενος ψυχήν άθάνατον και μελλούσαν άναπαύσεσιν, ούδένα εύρίσκει λόγον να υπακούη είς την φωνήν τής συνείδησεως, την επιτάττουσαν την έκτέλεσιν του αγαθού. Άφού, λέγει, δέν υπάρχει Θεός, άφού δέν υπάρχει ψυχή άθάνατος και μελλούσα άναπαύσεσιν, προς τί να μη απολαυθάνω δι' εϊωνόδηποτε μέσων τās ήδονάς του παρόντος βίου, είς όν περιορίζεται ή ύπαρξις μου; Διά τί να μη κλέπτω, όταν δέν έχω τά μέσα τής επιγείου ύπάρξεώς μου; Διατί να μη άτιμάζω την γυναίκα του πλησίον μου, όταν αισθάνωμαι όρεξιν και εύρίσκω την κατάλληλον εύκαιρίαν; Διατί να μη φονεύω τον έχθρόν μου, κατά του όποιου ή καρδιά μου είε εξηρητισμένη; Τιμή, δικαιοσύνη, σωφροσύνη, φιλανθρωπία και πών ό,τι καλείται άρετή, είναι άρηρημένα έννοιαί, άλλως κεναι, μηδεμίαν πραγματικήν ύπόστασιν έχουσαι και ούδεμίαν ίσχυράς δύνάμειος τυγχάνουσαι τής επίβλεψεως και προσασίας. Έμπρός λοιπόν, φάγωμεν και πίνωμεν αύριον γάρ άποθνήσκομεν. Οϊονόδηποτε έργον και ά πράξωμεν ένταύθα, ούδένα εύρίσκω να φοβηθώμεν είμή τον νόμον. Όλη άρα ή προσοχή ήμών πρέπει να ήναι έσραμμένη είς τό πώς να διαφύγωμεν την έκ του νόμου τιμωρίαν. Ταύτα λέγει καθ' έαυτόν και ούτω δικαιολογεί τās κακάς του πράξεις ό άθεος και ό οητόψυχος άνθρωπος, ό μηδεμίαν προσοχήν δίδων είς την φωνήν τής συνείδησεως, θεωρών αυτήν ως φυσικήν τινα καταστασιν, προσελθούσαν έξ επικρατουσών προλήψεων και δεισιδαιμονιών.

(ακόλουθει).

Άριστείδης Κ. Σπαθάκης.

Σ. Σ. Ταύτα θεωρήσαμεν καλόν να αναδημοσιεύσωμεν έκ του λαμπρού περιοδικού «Αναπλάσεως» έν εποχή καθ' ήν και παρ' ήμίν διαφαίνεται άκράδιστατος ροπή προς την εγκληματικότητα και την γενικήν εξαχρειώσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Έν τώ Λυκείω τής πριγκηπίσεως Έλένης έν Ηλιγκ συνήλθεν υπό την προεδρείαν του Έπισκόπου Ουάκεφιλδ πολυάριθμος όμήγυρις, όπως σκεφθής περι προαγωγής τής έν Κύπρω εκπαιδεύσεως, άπεφασίσθη δ' ή έν τή νήσω ίδρυσις άνωτέρου Παρθεναγωγείου διά συνεισφορών.

Έν διαστήματι 2 περίπου μηνών έχομεν

6 πυροβολισμούς επί προθέσει φόνου είς την επαρχίαν μας, ών ό είς Ξανατηφόρος. Πρώτη έτουφεκίσθη μία όθωμανίς έν Αύδημω, κατά λάθος, διότι ή βολή ήτο προωρισμένη διά τον σύζυγόν της, κατά τον μαστόν. Δεύτερος έτουφεκίσθη είς όθωμανός έξ Αγίου Θωμά κατά τα νώτα. Τρίτος ό έξ Φασούλας Όθωμανός. Τέταρτος, Χριστιανός τις έκ του χωρίου Ηοταμλού. Πέμπτος, Χριστιανός τις έκ Πέρα Πεδίου, μεταξύ τούτου και του χωρίου Κουκάς, όστις και απέθανε καίς. Έκτος, Χριστιανός τις έκ του χωρίου Βουνίου, επί τής κεφαλής, άπώλεσε δέ τον ένα όφθαλμόν. Πάντες οι άλλοι έθεραπεύθησαν έν τώ νοσοκομείω τής πόλεως, πλην του πέμπτου όστις ως είπομεν απέθανε και του έκτου όστις νοσηλεύεται έτι και δέν παρέχει έλπίδα θεραπείας. Είς ούδεμίαν άλλην Έπαρχίαν συμβαίνουσι τότοι φόνου όσον είς την Έπαρχίαν μας.

Αποτυχούσης ως είδος τής κατά την παρελθούσαν Κυριακήν όρισθείσης συνελεύσεως των συντελεστών των σχολείων προς έκλογήν νέας Έφορίας, όρίσθη να γεινη έκλογή τή αύριον Κυριακή.

Κατά την επίτημον έφημερίδα πών πλοίων προσερχόμενον έξ Ισπανίας ή των Βαlearιδών νήσων, όφείλει, εάν καθ' όδόν δέν έτέλεσε που καθαρίσιν, να τελέση δεκαήμερον τοιαύτην έν τώ λοιμοκαθαρτηρίω Λάρνακος.

Από τής 1 Αυγούστου (ε. ν.) ό έκοψαν τās εργασίας των τά δικαστήρια μέχρι τής 1 Σεπτεμβρίου.

Ο γέρον Όλυμπος ήρξαστο πάλιν έλικων περι έαυτόν έρωτοτρόπως πολλούς τούς έραστάς, οίτινες όμως όφείλουν να έχωσιν ύπ' όψιν των τās γεροντικάς του ιδιοτροπίας, διότι ένίοτε και αίφνης τούς κάμνει με τās βροχάς και με τās ψύχρας να νομιζωσι τον Ιούλιον διά Ιανουάριον, ως είς και τρίς έπραξε μέχρι τούδε.

Την παρελθούσαν Δευτέραν ή Α. Μακαριότης ό Αρχιεπίσκοπος έξήλθεν είς την συνήθη άνά την Έπαρχίαν περιοδείαν του, αρχόμενος ως συνήθως από τής Κυθραίας, θα περιοδεύσθι δέ έφέτος την Καρπασίαν και την Μεσαορίαν.

Εύρίσκονται εύτυχώς εισέτι μεταξύ των άλλων και καλοί Χριστιανοί, οίτινες την θρησκείαν ως φαίνόν άστέρα έχοντες όδηγόν, επιδίδονται μετά ζήλου προς άποπεράτωσιν καλής τινος πράξεως. Ο έξ Αγ. Σουλά κ. χ' Σάββας Αργυρού, άφού έδάπανησεν πών ό τι είχε και πών ό τι συνόρθησεν έκ καλών χριστιανών προς άνεγερσιν τής μεταξύ των χωρίων Αγ. Σουλά και Πολεμιδίων εκκλησίας του άγ. Γεωργίου, καταγίνεται ήδη μετά ζήλου είς την έσωτερικήν αυτής διακόσμησην, αθροίζων

τάς προαιρετικάς εκάστου συνδρομίας. Προς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐφοδιασθῆναι δι' ἐπιχειρητικῶν περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ παρα τῆς Ἑκκλ. Ἀρχῆς καὶ πολλῶν ἄλλων πολιτῶν, προτίθεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς Αἴγυπτον καὶ αἰτησῆται παρὰ τῶν ἐκεῖ Κυπρίων τὸν ὄβολον τῶν.

Μόλις ἐγράψαμεν ἐν τῷ παρελθόντι ὅτι δὲν ἀκούονται πολλαὶ ἀσθενεῖαι καὶ ἰδοὺ οἱ κακοήθεις πυρετοὶ, λίαν κακοήθως ἐφθασαν διὰ νὰ μᾶς διαφεύσωσιν. Ἔχομεν τοιοῦτους ἤδη ἐνταῦθα εἰς μικρὰ παιδία, οἵτινες ὅμως δὲν πταίουν καὶ πολὺ, διότι τοὺς προσταζομένους μὲ τὴν κατάρχησιν τῶν ὀπωρικῶν. Κωλιόπονοι προσέτι καὶ διάρροιαί ἐπιβεβαιούσι τὸ αἷτιον τῶν πυρετῶν. Τα ὀπωρικά ἐφέτος εἶνε πράγματι πολλὰ, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο λόγος ὅτι πρέπει νὰ τρώγωμεν καὶ πολλὰ.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως πληροφροσύμεθα ὅτι ἡ πόλις Λάρναξ, συνεπεία τῆς καλῆς τῶν δημοτικῶν κερπῶν ἐσθλείας καὶ τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως ἀποθηκῶν τῆς εἰς εἶδος λαμβανομένης ἐφέτος δεκάτης, ἤρξατο ἀνακτῶσα τὴν πρῶτην ζωηρότητα τῆς. Ἐλπίζομεν ν' ἀνελεθῇ ταχέως εἰς τὴν πρῶτην ἀκμὴν τῆς, ἡ ἄλλοτε τὸσον ζωηρὰ καὶ τὸσον ἀκμαία αὐτὴ πόλις, διότι ἡ ζωηρότης τῆς ἀγορᾶς τὸσον τῆς Λάρνακος ὅσον καὶ τῆς Λευκωσίας, ἀγγέλλει εὐτυχίαν τῆς γεωργικῆς κυρίως τάξεως, καὶ ἐπομένως ὅλης τῆς νῆσου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν τοῦ χωρίου Πολιτικῶ ἄλλ' ἐν Καίρω πρὸ πολλοῦ διαμένοντος καλοῦ πατριώτου κα. Νικ. Ἀσπτολίδου μετὰ τῆς δεσποσύνης Αἰκατερίνης Μ. Κοιλανέως. Ἐὐχόμεθα τῷ νεαρῷ ζεύγει ἀνεφελὸν καὶ εὐδαίμονα τὸν συζυγικὸν βίον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ.

Δημοσιεύετε παρακαλῶ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἱατρὸν κ. Μ. Δημάκη ὅτις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς του ἱκανότητος καὶ ἐπιμελείας ἔσωσεν ἐκ βεβαίως κινδύνου τὸ τέκνον μου, τετρακτὶς ἐν διαστήματι δύο ἡρῶν ἐπισκεπόμενος αὐτὸ καὶ ἐπ' ἀρκετῆς ὥρας ἐν καιρῷ νυκτὸς παραμίων καὶ βίων ὁ ἴδιος τὰ φάρμακα, καὶ ταῦτα πάντα δωρεάν. Λεμεσὸς 18. 7. 90.

Ὁ ἐσαεὶ εὐγνωμονῶν πατὴρ Κυριακὸς Γεωργίου.

Τὴν μερίστην ἠθελήθη χάριν ὅτε εἶδον ἰαθῆναι τὸν πατέρα μου ἐκ τῆς δεινῆς τῶν ἐφθάλμιων νόσου ὑφ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ ἐπαχθεῖ. Τὴν χάριν μου ταύτην καὶ τὴν τοῦ πατρὸς μου δρεῖλομεν ἐπὶ τὴν ἀκρον καὶ ἐπιστημονικῶς ἐπιμελημένην Θεραπεῖαν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἱατροῦ κ. Ν. Δέρβη, πρὸς ὃν ἀπονέμεται τὴν ἐσαεὶ εὐγνωμοσύνην μᾶς. Ἐὐχόμεθα τῷ Θεῷ νὰ χαρῆξῃ αὐτῷ ἔτι πλείστα. Ἐκ Μιχαηλοῦ 10. 7. 90.

Κ. Παπαδόπουλος.

Βαρῶσια.

Τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐνώπιον ὄλγτου, ἀλλ' ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ ἀπὸ ἐπὶν ἧς ὑπὸ τοῦ καλλίστου διδασκάλου κ. Α. Πατρίου διευθυνόμενου. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀπαγγελθεῖσαν μικρὰν εὐχὴν ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μα-

θητῶν. Ἡ δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τρεῖς τάξεις διακρινόμενων. Ἡ πρώτη τάξις ἢ καὶ ἀνωτέρα ἐξετασθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ ἑξῆς μὲθ' ἡμετέρας: Ἑλληνικὰ, ἐκ τῶν ἡθελῶν τοῦ Πλοῦτου «Περὶ ποιῶν ἀγωγῆς» ἐξήγησεν καὶ Σύνταξιν. Ἐπιτορίαν «Περὶ τῆς μεγάλης τῶν ἠθελῶν μεταναστεύσεως». Μαθηματικὰ, Φυσικὴν ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς Σκευασίας. Γεωμετρίαν καὶ Ἀριθμητικὴν περὶ ἐξαγωγῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς ρίζης, καὶ εἰς Θεματογραφίαν. Αἱ δύο ἄλλαι τάξεις ἐξετάσθησαν μ. μ., ἀπαιτήσαντι λίαν εὐστόχως εἰς τὰ ἐξετασθέντα μὲθ' ἡμετέρας.

Σήμερον Τρίτην ἔχομεν ἐξετάσεις τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος, τὴν δὲ προσεχῆ Κυριακὴν τῶν ἄλλων τάξεων.

Κ. Π. Π.

Ἐν τῇ Ἰταλικῇ τῆς Γενούης «Ἐποχῇ», ἀναγινώσκομεν τὸ ἐπόμενον νόμισμα ἀφροδισίων.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν λέγει: «Ἰσχυρὸς ἀγγλικὸς στόλος πλέει πρὸς τὴν Κρήτην» ὁ δὲ παρισιανὸς τύπος οὗτος ἔλαβε τὴν εἰδησὴν ταύτην φωνάζει «εἰς τὰ ὄπλα! ἢ Ἀγγλὶα καταλαμβάνει τὴν Κρήτην!» Δὲν ἐξετάζομεν ἤδη ποῖαν ἀληθῆ βᾶσιν ἔχει ἡ διαβεβαίωσις αὕτη μάλιστα παραβεβημένα ἀσφητῆρι ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος διασχίζει τὸ κρητικὸν πέλαγος μὲ μόνην τὴν ἰδέαν νὰ κέρη ἓνα συνήθη διανοητικὸν ψῆρον μᾶλλον, ἢ νὰ εἴσῃ εἰς τοὺς ἀεικνήτους νησιώτας. «Προσοχὴ καὶ φρόνησις, διότι ἐδῶ ἔχομεν τὸν σωφρονιστικὸν κινδύνον». Δύναται ὅμως νὰ στοιχηματίσῃ τις ἐκείνους πρὸς ἐν, ὅτι ἡ τύχη τῆς Κρήτης εἶνε ὅμοια ἐκείνης τοῦ μικροῦ ἰσθμοῦ συναρκαλομένου μετὰ τοῦ μεγάλου. Ἐάν δὲν ἦνε σήμερον ἔσεται αὔριον. Ἐάν δὲν ἀπεράσῃ ἀπὸ τῆς πατρῴας τῆς Ἑλλάδος Ἀλβιῶνος, ὅς ἀπεράσῃ ἀπὸ ἐκείνης ἄλλου τινος λεγομένου πεπολιτισμένου ἔθνους, διότι ἡ ἀποστολὴ τῶν τοιούτων μεγάλων δυναμῶν εἶνε το εὐνοῦχίζαν τοὺς μικροὺς λαοὺς τοὺς ἐγγείροντας τὴν κερφήν. Οἱ μεγάλοι ἀλεκτορες ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν μικρῶν καὶ νεκρῶν ἀλεκτορῶν ὅταν οὗτοι κηρύττωσι τὸ δίκαιόν των, καὶ ἐπεμβάνουν οὗτοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ προστατοῦ. Τὶ εἶδος προστασίας εἶνε αὕτη ἐν τούτοις; Ὅλοι τὸ γνωρίζουν. Οἱ δούλοισι ἀρχαῖοι τόποι θα ἴδουν μίαν ἡμέραν ἐκτετοὺς πεπολιτισμένους ἀπὸ λόγγας καὶ κανόνας. Ἡ κυρὰ διπλωματικὴ τοῖς λέγει τέχνη, μὴ τρομαξέτε. Ἐχετε ἀνάγκην κηδεμονίας. Τὰυτὰ τὰ ἐξ ὀρεχάλλου καὶ χαλυβδὸς ἀθωότητα ἄρχαυα εἶνε τὸ πρῶτον δῶρον τὸ ἐπίστον οἶς δίδει ὁ κηδεμὸν σκε. Χάρητε καὶ στέκεσθαι φρόνιμοι. Κατόπιν ἔρχονται ἕτερα δῶρα, ὅμοια τῶν πρώτων ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην στολισμοῦ καὶ ἀσφαλείας. Ἐπειτα τὰ χριστιανγεννα, ἢ πρωτογεννα, οἱ ἀπάρου, τὸ πᾶσα καὶ καθεξῆς. Ταῦτις τις βλέπει δυσπίστως τῆς τρυφερότητος καὶ ἐναγκαλισμοῦ τούτους καὶ θυροθεῖ ἄλλὰ τότε πίπτει τὸ προσωπιεῖον καὶ ἀφροδίκως λέγεται αὐτοῖς φόροι, καταπίσεις, ψευδοαυτονομία, νόθευσις γλώσσης καὶ ἐθίμων... καὶ μίαν νύκτα... νῆα κυβερνήσις.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐν ὀνόματι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς διεθνούς ἰσορροπίας καὶ ἂν θέλητε καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαιοῦ δικαιοῦ τοῦ λαοῦ.

Ὁ σύντροφοι τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου!

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 27 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ ἡλίου ἐτήσια ἀπόλεια τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· καταγωγή τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· ὁ ἡλῖος ἔχει θερμοκρασίαν 4 ἕως 5 ἑκατομμυρίων Κελσιῶν βρομίων ὑπὸ Κ. Μητροπούλου.—Περὶ τῶν ὀρυκτῶν λευφάνων ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βιλλῆ.—Περὶ Θεραπείας τῆς φθίσεως δι' ὑπερῆμερου ἀέρος ὑπὸ Ν. Γερμανοῦ.—Τίθεσις ἢ θήλασις τῶν βρεφῶν ὑπὸ Ν. Χριστοῦ.—Περὶ τῆς χροῖας τοῦ ὕδατος ὑπὸ Ν. Γεωργιαντοπούλου.—Περὶ πνευματικῶν ἀλκαλοειδῶν καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ Ἀλ. Βιλλῆ.

«LA NAZIONE ITALIANA»
NEL REGNO, TRIPOLITANIA, EGITTO,
ERITREA . . . ANNO I. 10 SEM. I. 6
NEGLI STATI DELL' UN. POST. 12 " " 7
ANNO 1 Num. 17.
SPMMARJP

Testo: Echi del Congresso «Pro Patria» a Trento, E. T.—Gli Italiani in Provenza, G. Letti.—L'Anania. Carlo Pertolini, et Nizza! e i ricordi di Garibaldi.—Cronaca della Società «Dante Alighieri».—La settimana nel regno.—Notizie—Colonie—Altre Nazioni.

Illustrazioni: L'on Carlo Dordi, Presidente del Comitato per il Monumento a Dante

in Trento.—Antonio Boniciolli, rappresentante di Zara al Congresso «Pro Patria» —Carlo Bertolini, Presidente della Società «Pro Patria». —Ponte di santa Giustina nell'Anania.—Nizza. Il porto e le alture del Momborone.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Ἄρ' ἦς ἡμέρας τόσον ἀδίκως ὅσον καὶ βαρβάρως ἐτοξεύεσθαι ὁ Παρίσιος τῆ ἐπιμόνῳ θελήσει τοῦ ἑποικροῦ Σταμπούλωφ καὶ ὡσεὶ ἀκουσίως τὸν ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ὅστις πρὸ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως ἀνεχώρησεν, τὰ βουλγαρικὰ ἐλάβον τροπὴν, δυναμῆν καὶ διαταγὰν τὴν εἰρήνην. Διὰ τῆς ἀγερῶν πρὸς τὴν Πύλην πρῶτης διακοινώσεως του καὶ διὰ δευτέρας μᾶλλον κολακευτικῆς ὁ Σταμπούλωφ ἀπῆτησε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀναγνώρισιν βουλγαρίων ἐπισκόπων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ οἰκογενετικὸς πατριάρχης ἠτείλησεν ὅτι ἐὰν διορισθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσι διὰ βερατίου βουλγαροὶ ἐπίσκοποι ἐν Μακεδονίᾳ, αὐτὸς μὲν θὰ παραιτηθῆ δὲν θὰ ἐνρεθῆ δὲ διάδοχος του. Ἐπίσης καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Σερβία διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως τῶν Βουλγάρων, ἀλλ' ἡ Πύλη μὴ δοῦσα προσοχὴν εἰς τὰς ἀπειλὰς ἐξέδοτο τὰ βεράτια τοιοῦτων ἐπισκόπων καὶ ἡ θέσις ἤδη τῶν πραγμάτων εἶνε κρίσιμος. Τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον συμβουλεύουσιν οἱ οἰκετοὶ καὶ συγγενεῖς νὰ μὴ ἐπανελεθῇ πλέον εἰς Βουλγαρίαν· νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν πρὶν θυσιάσθῃ, ἀλλὰ δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ πράξῃ ἡ Ρωσσία, ἣτις ἔχει πρόχειρον τὸ μέσον τὴν κατὰστασιν τῆς Ἀρμενίας, ὅπως τιμωρήσῃ πᾶσαν συγκατάβασιν τῆς Πύλης πρὸς τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Μακεδονίας. Τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ἰστανται εἰς ἀπόστασιν μᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, Ἀγγλοὶ δὲ βουλευταὶ προτείνουσι νὰ προσκληθῇ ἡ Ρωσσία νὰ κατάλαβῃ τὴν Ἀρμενίαν διὰ νὰ περάνῃ τὰ ὑπὸ τῶν Κορδῶν διαπραττόμενα ἀνομιογενήματα. Ἡ Ὑψ. Πύλη ταραχθεῖσα ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ἀσέβειας κατὰ τὴν τὸ ποῖόν καὶ τὸ ποῦόν τῶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ ρωσσικῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου προσπάθειας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς συγκρότησιν ἀξιωμαχου ναυτικῆς δυνάμεως, παρεκάλεσε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, ἀλλὰ τοῦτο χρεῖται ἐκατομμυρίων καὶ ὁ βραχίων τῆς Ρωσσίας εἶνε πάντοτε ἐτοιμος ὅπως κωλύσῃ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ παντὸς σπουδαίου ἀναλώματος πρὶν ἐξοφληθῇ ἡ ὀφειλομένη πολεμικὴ ἀποζημίωσις.

—Τὴν Κρήτην, κατὰ τὸν «Φιγερῶ», ἀφῆρει ἡ Γερμανία συνεπεία τῆς τελευταίας ἀγγλογερμανικῆς συνθήκης, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν πρὸς διαμοιρασμὸν αὐτῆς. Οὕτως ἐπιτρέπεται τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἡ τῆς Αἰγύπτου κατοχὴ ἐπὶ τῷ ὄρω, ἵνα ἐν περιπτώσει πολέμου ἀγγλικὰ σκάφη φραγῶσι τὰ γερμανικὰ παράλια.

—Κατὰ τὰς ἐκ Μεδίτης εἰδήσεις μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ λαῷ τῆς νῆσου ἐκείνης κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως βουλομένης νὰ καταργῆσῃ τὴν ἰταλικὴν γλώσσαν.

Κων)πολις, 21.

Ἰσοχωρῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν πῆσιν ὁ Σουλτᾶνος ἐπέγραψε ἱσαδὲν ἐπιτρέπων τὸν διορισμὸν τριῶν ἐπισκόπων ἐν Μακε-

δορία προς μεγάλην δυσάρεσκίαν της Ρωσίας, της Σερβίας και της Ελλάδος.

Λονδίνο, 21.

Εκ Σοφίας ἀγγέλλεται εις την «Σημιαία» ότι ο κ. Σταυρουλίδης ικανοποιηθείς εκ των παραχωρήσεων της Πύλης εν σχέσει προς τους έπισκόπους της Βουλγαρίας και της Μακεδονίας θα εννηθῆ να διεξαγάγη τὰς εκλογὰς υπό ώφελίμους όρους και να λάβῃ τὴν διεξαγωγὴν του ζητήματος της ἀναγνώρισεως του πρίγκηπος Φερδινάνδου και της ἀνεξαρτησίας της Βουλγαρίας.

Λονδίνο, 21.

Μέγας στόλος θα κινητοποιηθῆ αὐριον, διὰ τὰ γυμνάσια. Περισσότερα τῶν πενήκοντα σκαφῶν, εκ της εφεδρείας ἐτέθησαν εις ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Παρίσι, 23.

Αἱ παραχωρήσεις αἱ γενομένης εις τὴν Βουλγαρίαν ἐν ταῖς ἐπισκοπαῖς της Μακεδονίας εἶνε ἀποτέλεσμα πίεσεως της τριπλῆς συμμαχίας και της Ἀγγλίας ἥτις ὑπερίσχυσε της ἀντιτάσεως της Ρωσίας.

—Διαδίδεται ότι ο αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος πρὸς σκοπὸν συνδιαλλαγῆς μετὰ της Ρωσίας ἐπεισε τὸν βασιλέα της Δανίας νὰ ἐπιτρέψῃ εις τὸν πρίγκηπα Βαλδεμάρ νὰ δεχθῆ τὸν βουλγαρικὸν θρόνον, μετὰ τὴν πιθανὴν παραίτησιν τοῦ Φερδινάνδου.

Βερολίνο, 23.

Ο αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ καταπλεύσῃ τῇ 27 εις Βιλερμσχάφεν, ὅπουθεν μεταβήσεται εις Ἀγγλίαν. Τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος ἐν Ρωσίᾳ παρασκευαζόμενα ρωσικὰ γυμνάσια ἐκτελεσθήσονται μετὰ τὴν Γαλινας, και Κρασοσέλου της ἀκτῆς τοῦ φυσικοῦ κόλπου και της Νάμβας, ἀρχόμενα τῇ 19 Αὐγούστου και λήγοντα τῇ 25.

Κων)πολις, 25.

Ἡ πρὸς τὴν Πύλην ἐπιδοθεῖσα διακοίνωσις ὑπὸ του κ. δὲ Νελιδῶφ, δηλοῖ, ότι αἱ γενομένης πρὸς τὴν Βουλγαρίαν παραχωρήσεις ταπεινοῦσι τὸν Σουλτάνον. Καθιστῶσι προηγούμενον ὄλιγον φιλικὸν ἀπέναντι της Ρωσίας και δύναται νὰ ἐχωσι σοβαρὰς συνεπειὰς.

Ἡ διακοίνωσις αὕτη προκαλεῖ μεγίστην ἀνησυχίαν της Πύλης.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΣΕΓΓΟΝΗ (συνέχεια)

Εἶχα σκοπὸν νὰ τοῦ ψάλλω πολλὰ ἀκόμη τοῦ κύριου γαμβροῦ μου, μὰ ἀφοῦ τὸν εἶδα ὅτι ἐπράυνεν εις ἑσὰ τοῦ εἶπα και δὲν μοῦ ἀντιστέκετον πλὴ, τὸν ἄφησα. Ὑστερ' ἀπὸ ἡλίγου μοῦ λέγει—πᾶμεν ὄλιγο 'ς τὸν καφενέ;—Δὲν συνειθίζω γυμὲ μου νὰ πηγένω, μὰ ἀφοῦ θέλεις πᾶμεν. Ἐσημωθῆκαμεν λοιπὸν κ' ἐπῆγαμεν εις ἕνα μεγάλον καφενὲν γεμάτον τρισηλίτην ἀπὸ ἀνθρώπους και κοπελλοῦδια. Καμμιὰν πενήνταρην ταβλίαν ἦσαν ἐκεῖ μέσα κατὰ σειρὰν, κ' εις καθὲ ταβλί 4—5—6 ἀνθρωποὶ 'ς τὸν γύρον, ἄλλοι εἶχαν κατὰ τὴν ἐξουδία τεσσαρακάντονα πᾶνω 'ς τὸ τραπέζι και τᾶστροιαν κατὰ σειρὰν, ἄλλοι εἶχαν ἐμπρὸς τῶν κατὰ μικρὰς βουνοῦδες ξύλινες κ' ἔσταναν μέσα δὴ κοκκαλοῦδια κ' ἐτάρασαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ κατὰ στρογγυλὰ ξύλα ποῦ ἦσαν μέσα, και οἱ περισσότεροι ἐπαίζαν χαρτί. Δὲν ἐστέκετον κανένας χωρὶς δουλιάν. Μὰ ἐκεῖ ἔβλεπα και κατὰ μεγάλα πράγματα σὰν καρκόλες και ἐκεῖ μέσα εἶχαν 2—3 μάππες κοκκαλένης και δὴο τρεῖς 'ς τὸν γύρον μὲ κατὰ μακρὰ ξύλα ἐκτυπούσαν πᾶνω 'ς τὰς μάππαις κ' εὕρισκον ἢ μὴ τὴν ἀλλήν κ' ἐγελοῦσαν και κάμποσα κοπέλλια ποῦ στέκοντο 'ς τὸν γύρον. Μάλιστα ἦραμεν κ' ἐμεῖς καρέκλες κ' ἐκαθήσαμεν, τότε μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου—παίρνεις τίποτε;—τί νὰ πάρω;—ἔπαρ κανένα ποτόν.—Δὲν εἶν' ὦρα γυμὲ μου τοῦ ποτοῦ.—Δὲν πειράζει παρὲ ἕναν ἀμάρων ποῦ ὠφελεί.—Αἴ ἦνε, τοῦ εἶπα, διὰ νὰ δῶ τί πράγμα εἶνε αὐτός ὁ ἀμάρων. Ἐφώνησε τοῦ καφετζῆ κ' ἔφερενεῖς ἐμὲ τὸν ἀμάρων και εις ἐκεῖνον ἕνα ἄλλο πράγμα μὲ πολλὸν ἄφρον ἀπὸ πᾶνω, ποῦ, ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ, ἐνόμισα πὼς ἦτο κατουρὴ κ' ἀπάρου κ' εἶπα πὸ μέσα μου, μὲ τόσα ἄλλα παρᾶξενὰ ποῦ βλέπω σήμερον, ἐμπροεῖ ναῦραν οἱ γιαιτροὶ πὼς ὠφελεί και ἢ κατουρὴ πλεόν καθέλου παρᾶξενον. Ἐδώρου λοι-

πὸν τὴν κανδήλαν κ' ἐγέλου.—Τί γελᾶς; μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου.—Δὲν μοῦ λέγεις τί πράγμα εἶνε αὐτό;—Εἶνε πύρρα, μοῦ λέγει εἶνε καλὸν ποτόν.—Καὶ αὐτὰ τὰ καλὰ ποτὰ ποιοὶ τὰ κάμνου;—Οἱ εὐρωπαϊοὶ.—Οὐ! ποῦ νὰ πᾶν 'ς τὸ πᾶνθεμα αὐτοὶ οἱ εὐρωπαϊοὶ θὰ μὰς γδύσουν γαμβρέ. Ἐκαταλάξαν μὰς πὼς εἴμασθον πολλοὶ και θέλουν νὰ μὰς τιτωρῶσουν κρόλας. Τώρα νὰ πῶ τὸν ἀμάρων και θὰ πῶ κ' ἀπ' αὐτὸ νὰ δῶ τί πράγμα εἶνε. Ἐβᾶλα τὸν ἀμάρων 'ς τὸ στόμα μου, ἐτράθησα μίαν ρουριάν μὰ τὴν δευτέρην δὲν ἐμπόρεσα τὴν ἔφτυσα χαμκὶ και ὄλιγον ἔλευσε νὰ ξεράσω.—Βρὲ ἀδελφὲ τοῦ λέγω αὐτὸ εἶνε πικρὸν φαρκάκι.—Μὰ και τὰ γιαιτρικὰ πικρὰ εἶνε, μοῦ λέγει, μὰ ὠφελῶν.—Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄρρωστος και τὰ γιαιτρικὰ οἱ ἄρρωστοὶ τὰ πέρνουσ' οὐρ! ἀηδίαν πλάστη μου! Ἐκεῖνος ἐγέλα τὴρα νὰ σοῦ φέρῃ πύρραν ποῦναι καλλίτερη μοῦ λέγει.—Μὰ μήπως εἶνε κ' αὕτη 'σὺν τούτῳ;—Ὅχι μὲ λέγει. Μ' ἔφεραν τέλος πάντων πύρραν, τὴν ἔβᾶλα 'ς τὸ στόμα μου, ἐτράθησα μίαν, ἀλλὰ 'ς τὸ δεύτερον ρούφημα, ἐπήτησα κ' ἐφράνησα και τὸν γαμβρόν μου ποῦ μ' ἔβλεπεν ἀντικρὺ και τὸ τραπέζι ποῦ καθήμεθα.—Γαμβρέ, τοῦ λέγω, αὐτὸ τὸ ζουμί εἶνε σωτὸν ζουμί τῶν ἐλθῶν τῶν κολυμαδῶν και σεῖς τὸ πίνωμετε ὡς ποτόν ὠφελίμω;—Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου αὕτην ἕνας νέος ὅστις μ' ἔβλεπεν ἀντικρὺ κ' ἐγέλα λέγει τοῦ γαμβροῦ μου.—Δὲν τοῦ φέρνεις βρὲ ἀδελφὲ ρακὶ και κρασί ποῦν συνειθισμένος ὁ γέρωσ και τοῦ φέρνεις τέτοια ποτὰ ποῦ δὲν τὰ εἶδεν ποτέ του;—Τί λέγεις χαρῶσε; τοῦ λέγω. Βέβαια ἐγὼ εἶμαι συνειθισμένος μὲ τὸ ρακὶ τοῦ τόπου μου και μὲ τὸ κρασί μου ποῦ τὸ κάμνω ἐγὼ και ξεύρω τί διάβολον ἔχει μέσα και ἔχει μὲ τὰ μακαροποτὰ τῶν εὐρωπαϊῶν. Κύταξτε ἐκεῖνὸ τὸ πρόσωπόν σου ἐσὲ, ποῦσαι μαθημένος μὲ τὰ εὐγενικὰ αὐτὰ ποτὰ τὰ ὅποια ὠφελῶν λέγετε, πὼς εἶνε κολυμαδῶν ποῦ σὲ νόμιζω πὼς ἐσηκώθη; τώρα ποῦ τὸ κρεβάτι, ἐνῶ ἐμὲ μὲ τὰ 97 μου πὼς σοῦ φαίνεται; και ὅμως εἴτε ὁ ἀμάρων σου μοῦ ἔτασε τὸ στομάχι ποτέ εἴτε ἢ πύρρα σου μοῦ ἐχώνευσε τὸ φαγι; ἀλλὰ τὸ ἄδουλο ρακὶ μοῦ ἦνοιγεν ὄλιγον τὴν ἔρξιν και τὸ καθαρόν κρασί μοῦ συνώδευε και μοῦ καλοχώνευε τὸ φαγιτόν. Σὰς βλέπω ὄλους σας ἐδῶ μέσα χαρῶτε, ποῦ πίνετε τούτο τὸ ποτὸ ποῦ ὠφελεί, και τὸ ἄλλο ποῦ κάμνει καλὸ, και νομίζω πὼς εἶμαι μὲ τοὺς νεκροὺς. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἢ ὠφέλεια τῶν ποτῶν σας; ἢ μήπως θὰ σας ὠφελήσουν διὰ τὸν ἄλλον κόσμον;

Ἐστάθη τὸ κοπελλοῦδι και μὲ ἔλεπε χωρὶς νὰ ὁμιλήτῃ. Λαλῶ πὼς ἔλεγε 'πὸ μέσα του—μὲ κακὸν ρεζηλάτσον ἐμπερδύσαμεν. Τέλος πάντων διέταξα και μοῦ ἔφεραν μίαν ρακίην, ποῦναι συνειθισμένη ἢ χωριάτικὴ μου γλώσσα μαζὶ της και ὁ χωριάτικὸς μου οὐρανίσκος, ἔπια μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην ποῦπιννα ἀπὸ μικρὸ παιδί, και ἀφήκα τοὺς ἀμάρων και τὰς πύρρας διὰ τὰς ἐξευγενισμένες γλώσσας, τοὺς λεπτεῦς οὐρανίσκους και τὰ βλαμμένα στομάχια διὰ νὰ πίνουσι νὰ ὠφελῶνται.

(ἀκολουθεῖ)

Λύσις τοῦ 48 ἀνιγμάτος Νοῦς—οὔς—β οὔς.
Αὐτῆρες ὁ Κωνστ. Π. Λανίτης, Π. Μαχλληκίδης, Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου και Χρ. Σ. Χουρμουζίου και Μιχ. Σταύρου. Ἐκ Λάρνακος Α. Ἠλία και Βασίλ. Ἠλία.

Λύσις τοῦ 11 λογογράφου. Εἷς εἰκὼνὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Αὐτῆρες Κωνστ. Π. Λανίτης, Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου και Χρ. Σ. Χουρμουζίου.

ΑΙΝΙΓΜΑ 49ον

Καλοῦσι με τὸ μέγιστον κακὸν φεῦ! πρὸς τοῖς ἄλλοις,
Ἄλλ' εἶμ' ἀναγκασιότατον
Και ἐπιθυμητότατον,
Μικροῖς τε και μεγάλοις.
Τὸ πρῶτον δὲ ψηφίην μου και ἔσχατον ἐπίσης,
Παραλαβὼν, ὡ φιλτάτε, τότε θὰ σχηματίσης
Παρ' οὐτινος ἐκτρέφεσαι
Κ' ἐν ᾧ Ἀχ! καταστρέφεσαι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία α. ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρας ποιότη.	200—210
» ξυμίσμενα » »	150—180
ρακὴ σόμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ.	70
ἄλευρα τῆς Ἀαντολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὸς » »	10—11
ὄροθος » »	13—15
χαρούπια εις τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαθεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας και θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἔλδ. κασμιρίων, τσογῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εις τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασιῶν ἕθεν τὰ λαμβάνῃ, ἐτοιμοὺς ἐνδυμασίας και μὴ, εις μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἐπι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρια, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνια ἔτοιμα και μὴ, κατ' ἐκλογὴν και εις ὅσον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπέζομάνδουλα, και ὄλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους ὀδεῖ ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ο κ. Στέφανος Κ. Μαιμαριδῆς ἰδρύσας ἐν Βαρσοῖσι καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλιῶν και οὐχὶ σπέρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος και εις τιμὰς συμπε καταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν και εις ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου και οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εις τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδύλων και καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα και καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαρθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὕρισκονται και πωλοῦνται εις συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσούφαντου ζώφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς και γονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς και ταμβάκος. Πρὸς δὲ και χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς και σπαρμακέττα και φώσφοροι. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τούτο μένουσι καθ' ὄλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, και βάθος 60; ἦτοι ἐμβαδὸν 4,680 ποδῶν τετραγωνικῶς, και συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου και Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εις τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόυδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὄρφανῶν Κεσόγλου και ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατίσσης και συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, και αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ο βουλόμενος ἀποταθῆτω εις τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.